

Beverwijk, 29 juli 2022

Hierbij verzoeken wij u onderstaande vragen ex Artikel 41 Reglement van Orde over “Immaterieel Cultureel Erfgoed onder druk” door te geleiden aan het college van burgemeester en wethouders.

Aan het begin van de Spaarnestraat te Beverwijk is het een drukte van jewelste met parkeren. Naast de bewoners die graag hun auto in hun straat parkeren zijn er onder andere ook bezoekers van een moskee, medewerkers en bezoekers van een radiostation en sporters van een tennisvereniging die graag hun auto in deze straat willen parkeren.

De gemeente Beverwijk heeft aan de bewoners van de woonwagendplaats mondeling aangegeven dat de Lau Mazirelstraat een openbare weg is. Iedere bezoeker van de moskee, radiostation of tennisvereniging mag volgens de gemeente dan ook zijn auto parkeren op de woonwagendplaats. Echter is dit wel juist? Is de Lau Mazirelstraat een woonwagendplaats of is de Lau Mazirelstraat een parkeerplaats met woonwagens?

Artikel vier van de Wegenwet stelt dat een weg openbaar is wanneer deze gedurende tien achtereenvolgende jaren voor een ieder toegankelijk is geweest en tevens is onderhouden door Rijk/ provincie/ gemeente/ waterschap.

De gemeente is verantwoordelijk voor het beheer van de openbare ruimte. De gemeenschap op de doodlopende standplaats betalen hun gemeenschappelijke belastingen.

Dit brengt mij tot de volgende vragen;

1. Is het college op de hoogte dat veegwagens, onkruidverdelgers, grasmaaiers, zoutstrooiers en andere gemeentelijke voertuigen al 33(sinds 1989) jaar hun werkzaamheden niet hebben uitgevoerd op woonwagendplaats Lau Mazirelstraat? Zo nee, waarom niet?
2. Is het college op de hoogte dat geen een van de vijf woonwagendplaatsen in Beverwijk ooit is onderhouden door de gemeente? Zo nee, waarom niet?
3. Is het college dus dan ook van mening met de bewoners en ondergetekende dat de Lau Mazirelstraat niet een openbare weg is maar een woonwagendplaats? Zo nee, waarom niet?

Degene die zich beroept op de openbaarheid van een weg, moet die openbaarheid aannemelijk maken. Van belang is dat iedere gemeente verplicht is een openbare 'wegenlegger' vast te stellen waarin onder meer het onderhoud en wie verantwoordelijk van de openbare wegen is wordt geregeld. Indien een openbare weg is opgenomen in de wegenlegger, is dit een belangrijke aanwijzing dat die weg vermoed wordt openbaar te zijn (artikel 49 Wegenwet).

4. Kan het college de wegenlegger van woonwagendplaats Lau Mazirel overleggen? Zo nee, waarom niet?

Afgelopen jaar heeft DEM tennis extra banen gecreëerd. Dit is buiten het medeweten van de bewoners om gebeurd. De bewoners zijn dus niet meegenomen in het participatieproces ofwel de planvorming om te komen tot deze extra tennisbanen. Dit terwijl zij praktisch naast de tennisbaan wonen. Later toen de bewoners in de gaten kregen dat er wat stond te gebeuren bij de vereniging heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen de bewoners, tennisvereniging en een ambtenaar. De vergunning echter was al afgegeven aan de tennisvereniging.

5. Wat vindt het college ervan dat de bewoners van de Lau Mazirelstraat niet meegenomen zijn in het proces rondom de extra tennisbanen?

Dat het niet moeilijk is om deze bewoners allemaal afzonderlijk een brief te versturen blijkt uit het feit dat minder belangrijke zaken gecorrespondeerd wordt door de gemeente. Zo zijn de aanpassingen aan de stoepwand en de plantjes bij DEM tennis wel gecorrespondeerd met de bewoners. Kortom bij belangrijke zaken worden zij onwetend gehouden en bij minder belangrijke zaken lukt het de gemeente wel om 13 brieven te versturen.

Tijdens het gesprek met de vereniging en de ambtenaar hebben de bewoners voorgesteld om een geluidswal in te richten. De afspraak is gemaakt om deze te gaan realiseren. Een extra hek is gemaakt echter deze is niet voorzien van geluidswerend materiaal.

6. Heeft het college enig idee wanneer deze geluidswal afgemaakt gaat worden? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wanneer gaat dit plaatsvinden?
7. Kan er indien de geluidswal is afgerond dan ook een geluidsmeting plaatsvinden om te zien of deze geluidswal wel voldoet? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wanneer is de planning dat deze meting gaat plaatsvinden?

Bij het creëren van de extra banen is er ook nieuwe extra verlichting geplaatst. Graag zien de bewoners een lichtmeting plaatsvinden.

8. Is het college bereid een lux lichtmeting te laten uitvoeren om te zien of deze de norm niet overschrijdt? Zo nee, waarom niet?

De tennisvereniging heeft zowat elk weekend een toernooi met/ of een feestje. De mensen staan niet in de kantine maar buiten voor een blokhut. De muziek box staat in de openlucht. Dit gaat gepaard met overlast van de gedraaide muziek tot in de late uurtjes. De

feestgangers lopen dan de woonwagenstandplaats op om hun aldaar geparkeerde auto te pakken. Enkelen hebben zelfs het lef om hun behoeften te doen tegen de wagens of muurtjes.

9. Weet het college hoe vaak het is vergund voor de tennisvereniging om een feestje te geven in hun kantine? Zo nee, waarom niet?
10. Weet het college wat de sluitingstijden zijn van de tenniskantine? Zo nee, waarom niet?

Door het jarenlange gehanteerde "Uitsterfbeleid" is het niet mogelijk geweest voor de kinderen van woonwagenbewoners om op zichzelf te gaan wonen. Gevolg is dat deze kinderen nog steeds bij hun ouders inwonen. De parkeerdruk op de woonwagenstandplaats Lau Mazirelstraat is hierdoor toegenomen. Door de weinige parkeervakken in de Spaarnestraat parkeren de bezoekers van de moskee, radiostation en tennisvereniging dus nu ook op de woonwagenstandplaats. Mede door de parkeerproblemen heeft de vrachtwagen van HVC problemen gekregen met het legen van de bakken.

Aangezien de bewoners geen achtertuin hebben, hun tuin is naast de wagen, worden zij nu beperkt in hun persoonlijke levenssfeer door de parkeerders die nu voor hun wagens parkeren. Zonnen in je bikini in je tuin is nu niet meer mogelijk voor hen.

11. Wat vindt het college van het feit dat de bewoners nu hun privéleven kwijt zijn door het openbare parkeren op de woonwagenstandplaats?

Het mensenrechtelijk kader voor het woonwagenbeleid wordt voor een belangrijk deel gevormd door het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Artikel 8 van het EVRM zegt onder andere dat een ieder het recht heeft op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven. Het Europees Hof van de Rechten van de Mens beschouwt als wezenskenmerken van de identiteit van woonwagenbewoners het wonen in een woonwagen waarbij familieverbanden in onderlinge verbondenheid een belangrijke rol spelen. De overheid heeft een positieve verplichting om deze cultuur te beschermen en het woonwagenleven te faciliteren. Gemeenten dienen bij het te voeren woonwagenbeleid rekening te houden met deze uitgangspunten.

12. Is het college het met ondergetekende eens dat door de actie van de ambtenaar om de bezoekers van de verenigingen gelegen in de nabijheid van de woonwagenstandplaats te laten parkeren op de woonwagenstandplaats dit in strijd is met artikel 8 van het EVRM? Zo nee, waarom niet?

Parkeren op het altijd lege Kennemers parkeerterrein verdient de voorkeur volgens de bewoners op de woonwagenstandplaats. Zij hebben dus het advies gegeven aan de gemeente en de tennisvereniging om een nieuw pad met ingang aan te leggen zodat de route vanaf het parkeerterrein van De Kennemers naar het tenniscomplex korter zou zijn voor de bezoekers aan o.a. de tennisvereniging.

13. Is het college op de hoogte van deze participatiepoging van de bewoners? Zo nee, waarom niet?

14. Is het college bereid om nog eens te kijken naar deze woonwagenparticipatie? Zo nee, waarom niet?

Het woonwagenleven van woonwagenbewoners op een woonwagenstandplaats is dermate specifiek dat deze levensstijl beschermd is. Sinds 15 juli 2014 is de woonwagencultuur als Immaterieel Cultuur Erfgoed opgenomen binnen Nederland.

15. Is het college het met ondergetekende eens dat door te zeggen dat de woonwagenstandplaats een openbare weg is en doordat de bewoners hierdoor op hun standplaats niet meer hun persoonlijke levensstijl en sociale gewoonten kunnen uiten en hun gevoel van identiteit en continuïteit ontnomen wordt en zij minder woongenot en persoonlijke levenssfeer ervaren en de gemeente Beverwijk zijn positieve verplichting, zoals het Immateriële Culturele Erfgoed voorschrijft, verzaakt en zodoende niet beschermd? Zo nee, waarom niet?

Mendes Stengs
Raadslid Samen Lokaal